

1091. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 grudnia 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych	1568
1092. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 grudnia 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na wąskotorowych kolejach państwowych, oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i we Lwowie	1568
1093. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 grudnia 1923 r. o zmianie taryfy osobowej i bagażowej na wąskotorowej kolei dojazdowej Piotrków—Sulejów	1568
1094. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 grudnia 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia postanowień szczególnych dotyczących bezpośredniej komunikacji towarowej na przewóz przesyłek zwyczajnych pomiędzy Polską a Tryjestem	1568
1095. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej	1569
1096. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (prace przy recepturze)	1569
1097. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 14 grudnia 1923 r. w sprawie upoważnienia niektórych kategorii mierniczych do wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego	1569

1070.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1022) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stu-stopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 1.200.000 mk. na 2.400.000 mk., a w gorzelniach przemysłowych z 1.300.000 mk. na 2.500.000 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają podatek spożywczy podobnie jak gorzelnie rolnicze w wysokości 2.400.000 mk. za litr stustopniowego spirytusu.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1071.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z dn. 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) i art. 1 ustawy z 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 810) podatek spożywczy od cukru podwyższa się z dotychczasowej kwoty 4.000.000 mk. na 40.000.000 mk. od 100 kg. cukru wagi netto.

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest zwolnić w całości lub w części od podatku przewidzianego w § 1 rozporządzenia cukier wywożony zagranicę Rzeczypospolitej w stanie naturalnym lub w przetworach cukrowych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1072.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie

produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dn. 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1023) stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego winogronowego z 1.200.000 na 2.400.000, a dla wina musującego owocowego z 600.000 na 1.200.000 mk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1073.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia wzgl. produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) opłatę akcyzową od siodu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 2.880.000 do kwoty 5.760.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi siodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

2) Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.766 kg. (dwa tysiące pudów) siodu, podwyższa się z kwoty 2.400.000 do kwoty 4.800.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (jednego puda) wagi siodu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 4.800.000 do kwoty 5.600.000 mk. od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian

w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- dla browarów, przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 276.000 do kwoty 552.000 mk. p.
- dla browarów, przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 282.000 do kwoty 564.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 288.000 do kwoty 576.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 294.000 do kwoty 588.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających ponad 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 300.000 do kwoty 600.000 mk. polskich.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego za granicę zmienia się o tyle, że:

- wywożącym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 2.400.000 mk. polskich.
- wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni za granicę po 480.000 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki podstawowej po 600.000 marek polskich, najmniej jednak 5.600.000 marek polskich”.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze województwa śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwszych 10.000 hektolitrow po 4,320.000 mk. p.

za dalsze	20.000	„	„	4,560.000	„	„
powyżej	30.000	„	„	4,800.000	„	„

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8—13% ekstraktu brzezki podstawowej przy produkcji:

- do 10.000 hektolitrow po . . . 7,140.000 mk. p.
- za dalsze 20.000 hektolitrow po 7,420.000 „ „
- powyżej 30.000 hektolitrow po . 7,800.000 „ „
za każdy hektolitr.